

Dzisiejsze I czytanie to opis nawrócenia św. Pawła. Nawrócenia, które dokonało się w szczególnych okolicznościach. Paweł całkowicie oddany i wierny staremu judaizmowi gorliwie eliminuje wszelkie nowinki i w czasie jednej podróży ukazuje mu się Jezus, zamyka mu oczy na trzy dni, aby zrobić sobie z niego gorliwego misjonarza. Paweł mógł w tym czasie przemyśleć sobie wszystko za czym tak w życiu gonił, dlaczego prześladował wyznawców Jezusa i tych, którzy chcieli podążać drogą, którą Jezus im nakreślił. Łaska Boża buduje na naturze człowieka, Bóg postanowił wykorzystać religijną gorliwość Szawła w dobrym celu, nadał jej nowy cel, nowy wymiar on nie tylko będzie głosił Jezusa, że jest Synem Bożym, i Jego imię będzie głosił jako Święte, ale też będzie gotowy za Niego cierpieć. Mocą łaski Bożej i prowadzony przez Ducha Św. stał się apostołem narodów. Po swojej przemianie mówi jasno: „dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk”. On na swój sposób doświadczył, że nasze życie jest w ręku Boga i należy do Boga, gdy nasze życie będzie zjednoczone z Chrystusem w doczesności, będzie także złączone z Nim w wieczności. Kto spożywa moje ciało i pije krew moją, trwa we Mnie, a Ja w nim. Kto spożywa ten chleb, tj żyje w łączności z Jezusem przez Eucharystię, będzie żył na wieki”.

o. Wiesław Jonczyk SJ